

Warszawa, 8 września 2026 r.

Dr hab. Alina Mleczko prof. UMFC
Wydział Instrumentalno-Pedagogiczny
Edukacji Muzycznej i Wokalistyki- Filia w Białymstoku

RECENZJA ROZPRAWY DOKTORSKIEJ

Zgodnie z uchwałą nr 36/2026 Rady do Spraw Dyscypliny – Sztuki Muzyczne Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie z dnia 22 czerwca 2026 r., działając na podstawie art. 190 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.) oraz pkt 19 ust. 1 Regulaminu przeprowadzania postępowań w sprawie nadania stopnia doktora w Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie (załącznik do uchwały nr 21/2023 Senatu AMKP z dnia 21 września 2023 r.), zostałam wyznaczona na recenzenta w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora

mgr. Linglong Li

w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej **sztuki muzyczne**.

Niniejszą recenzję sporządzono zgodnie z art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Zgodnie z obowiązującymi przepisami rozprawa doktorska powinna prezentować ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie oraz jego umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej. W przypadku doktoratu artystycznego jej przedmiotem może być oryginalne dokonanie artystyczne.

Temat rozprawy doktorskiej

„Przemiany stylu w utworach saksofonowych Macieja Jabłońskiego w kontekście całokształtu twórczości kompozytora”

Charakterystyka przedłożonego osiągnięcia doktorskiego

Na przedłożone osiągnięcie doktorskie mgr. Linglong Li składają się dwa integralnie powiązane elementy:

1. **Dzieło artystyczne** – rejestracja fonograficzna trzech wymagających utworów Macieja Jabłońskiego na saksofon altowy i warstwę elektroakustyczną: *UI*, *Saxosphere* oraz *Soliloquium II*.
2. **Pisemny opis dzieła artystycznego** – praca o charakterze teoretyczno-analitycznym zatytułowana „Przemiany stylu w utworach saksofonowych Macieja Jabłońskiego w kontekście całokształtu twórczości kompozytora”.

Podstawowe informacje o kandydacie na podstawie otrzymanej dokumentacji

Wykształcenie

10.2019–06.2021

Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach

Wydział Instrumentalny

Specjalność: gra na instrumencie – saksofon

Tytuł: magister

Klasa: dr Bartłomiej Duś

09.2014–07.2018

Chongqing Normal University

Specjalność: Major Music Performance Study

Tytuł: licencjat

Klasa: prof. Yu Mao

09.2010–06.2013

Nanchang Experimental High School

Specjalność: gra na instrumentach – saksofon i fortepian

Klasy: Jianling Zhou – saksofon, Ying Xiong – fortepian

Kursy mistrzowskie i dodatkowe szkolenia

17–18.04.2026SAXOMANIA2026

Klasy: prof. Nicolas Arsenijevic, prof. Jérôme Laran

12–28.07.2024 – XXVII Międzynarodowy Kurs Interpretacji Muzycznej im. prof. Barbary Halskiej

Klasa: prof. dr hab. Andrzej Rzymkowski

29.06–06.07.2024 – XXIII Międzynarodowy Kurs Interpretacji Muzycznej w Ostrawie
Klasy: prof. Philippe Portejoie, prof. dr hab. Paweł Gusnar, dr Artur Motyka

28.07–06.08.2022 – XXV Międzynarodowy Kurs Interpretacji Muzycznej im. prof. Barbary Halskiej

Klasa: prof. dr hab. Andrzej Rzymkowski

04–09.07.2022 – VI Ogólnopolskie Warsztaty Saksofonowe w Bobowej
Klasy: dr Bartłomiej Duś, dr Szymon Zawodny

26.04–02.05.2019 – XI Wiosenne Kursy Mistrzowskie w Przemyślu
Klasa: dr Bartłomiej Duś

Ponadto doktorant uczestniczył w licznych kursach mistrzowskich w trakcie studiów licencjackich, pracując pod kierunkiem tak wybitnych pedagogów i wykonawców, jak: Nobuya Sugawa, Claude Delangle, Nathan Nabb, James Romain, Chien-Kwan Lin, Yasuto Tanaka oraz Dariusz Samól.

Osiągnięcia artystyczne

2021 – III miejsce w konkursie *China-Poland Art Performance*

2012 – tytuł „Najlepszy wykonawca” w konkursie *Beauty Jazzy* w Chinach

Ocena wiedzy teoretycznej kandydata w kontekście interpretacji instrumentalnej muzyki najnowszej

Wykonywanie muzyki współczesnej stawia przed instrumentalistą wymagania wykraczające daleko poza tradycyjnie rozumiany warsztat techniczny. W przypadku utworów na instrument solowy i warstwę elektroniczną, wykonawca powinien rozumieć relację pomiędzy partią instrumentalną a warstwą *fixed media*. Godne uwagi jest wprowadzenie i posługiwanie się określeniem *fixed media* w odniesieniu do warstwy elektronicznej. Kandydat unika dzięki temu funkcjonującego do niedawna określenia „taśma”, które we współczesnych realizacjach elektroakustycznych jest niewystarczające. Od zrozumienia tych relacji zależy w dużym stopniu w jakim kierunku będzie podążać interpretacja.

Swoją ocenę wiedzy teoretycznej Kandydata opieram w większości na opisie dzieła a zwłaszcza rozdziale drugim, czyli analizie wykonawczej prezentowanych utworów.

Z analizy wnioskuję i oceniam poziom wiedzy specjalistycznej dotyczącej współczesnej literatury saksofonowej oraz muzyki elektroakustycznej jako bardzo dobry. Kandydat swobodnie i precyzyjnie posługuje się terminologią opisującą techniki rozszerzone, m.in. *altissimo*, *bisbigliando*, *frullato*, *multifony* oraz *glissanda mikrotonowe*. Nie ogranicza się jedynie do definiowania tych środków wyrazu, lecz ukazuje ich funkcję w strukturze muzycznej i odnosi się do praktyki wykonawczej.

UI

W analizie utworu *UI* doktorant zwraca szczególną uwagę na elastyczność czasową oraz brak ścisłej korelacji temporalnej pomiędzy obiema warstwami utworu. Dopuszczona przez kompozytora możliwość występowania nawet kilkunastosekundowych desynchronizacji pomiędzy solistą a *fixed media*, została przez doktoranta prawidłowo rozpoznana jako istotny element strategii wykonawczej. Przestrzeń czasowa pozostawiona wykonawcy umożliwia nie tylko swobodniejsze kształtowanie agogiki, ale również wprowadzenie elementu kontrolowanej improwizacji. Doktorant trafnie dostrzega, że w tego rodzaju muzyce brak ścisłej synchronizacji nie musi oznaczać błędu wykonawczego, lecz może być świadomie wykorzystanym środkiem artystycznym.

Na uznanie zasługuje również odwołanie do genezy tytułu *UI*, związanego z fińskim słowem *ui* – „pływać” – oraz wskazanie związku z wcześniejszym utworem *Labirynt umysłu*. Świadczy to o rzetelnym przygotowaniu materiału oraz wykorzystaniu informacji uzyskanych bezpośrednio od kompozytora.

Saxosphere

Saxosphere jest utworem jednoczęściowym, w którego przebiegu doktorant wyodrębnia dziewięć faz rozwojowych o zróżnicowanej długości. Segmentacja ta została uzasadniona zmianami agogicznymi, kontrastami dynamicznymi oraz występowaniem pauz pełniących funkcję cezur formalnych.

Należy zauważyć, że znaczna część materiału dźwiękowego warstwy *fixed media* wywodzi się z brzmień saksofonu altowego. Zabieg ten wzmacnia spójność kolorystyczną obu warstw i pozwala traktować elektronikę nie jako zewnętrzny dodatek, lecz jako integralny element świata brzmieniowego utworu.

W tym miejscu warto również zwrócić uwagę na potencjał dalszego rozwoju tego typu zabiegów. Rozszerzenie materiału elektronicznego o brzmienia innych instrumentów z rodziny saksofonów mogłoby otworzyć niezwykle szeroką przestrzeń kolorystyczną i stać się interesującym kierunkiem dalszych poszukiwań kompozytorskich.

Soliloquium II

Jak trafnie zauważa doktorant, *Soliloquium II* w znacznym stopniu rozwija idee obecne już w *UI* i *Saxosphere*. Jest jednak dziełem znacznie obszerniejszym, o bardziej rozbudowanej architekturze formalnej i większym zakresie środków wykonawczych.

Konstrukcja utworu obejmuje jedenaście zróżnicowanych pod względem długości i charakteru odcinków. Doktorant prawidłowo posługuje się pojęciem *fixed media* oraz szczegółowo omawia problemy związane z synchronizacją, a właściwie z celowo pozostawioną elastycznością czasową pomiędzy partią solową i warstwą elektroniczną.

Trafnie zauważa również wpływ konstrukcji warstwy elektronicznej, w tym efektów echa i zapętlenia, na swobodę agogiczną solisty. Elementy te w znacznym stopniu zmniejszają napięcie wynikające z konieczności zachowania ścisłej synchronizacji i pozwalają wykonawcy na bardziej naturalne kształtowanie frazy. Na uznanie zasługuje również dostrzeżenie obecności myślenia motywicznego, które nie zawsze występuje w muzyce współczesnej silnie związanej z estetyką sonoryzmu.

Wartościowym elementem analizy jest odniesienie tytułu *Soliloquium*, oznaczającego „monolog”, do charakteru narracji muzycznej, którą doktorant interpretuje jako rodzaj swobodnej fantazji i wewnętrznego dialogu. Tego rodzaju spojrzenie wykracza poza czysto techniczną analizę partytury i nadaje rozważaniom wymiar estetyczny.

Konkluzja dotycząca wiedzy teoretycznej

Przeprowadzona przez doktoranta analiza wykonawcza omawianych utworów stanowiących dzieło artystyczne potwierdza jego wysoki poziom wiedzy teoretycznej.

Przedłożony tekst dowodzi, że mgr Linglong Li posiada pogłębioną wiedzę z zakresu technik wykonawczych oraz muzyki elektroakustycznej. Wiedza ta nie ma charakteru wyłącznie odtwórczego. Służy świadomej analizie zarówno makroformy, jak i mikrostruktury dzieła. W tym kontekście staje się narzędziem budowania świadomej interpretacji.

Poprzez połączenie analizy teoretycznej z praktyką wykonawczą konsekwentnie unaocznia wartość świadomej analizy wykonawczej i parametrów muzycznych tj. harmonia, faktura, barwa i forma. Trafnie interpretuje koncepcję elastyczności temporalnej obecnej w omawianych utworach. Dopuszczalna przez kompozytora desynchronizacja pomiędzy wykonawcą a warstwą elektroniczną zostaje przez doktoranta rozpoznana nie jako niedoskonałość technologiczna, lecz jako świadomie pozostawiona przestrzeń na nieco swobodniejszą interpretację.

Wartościowe jest również porównanie wszystkich trzech analizowanych dzieł. Doktorant zauważa ewolucję funkcji warstwy elektroakustycznej od bardziej kontemplacyjnego i przestrzennego tła w *UI*, poprzez coraz bardziej aktywną rolę warstwy w *Saxosphere*, aż do jej partnerskiego współuczestnictwa w narracji muzycznej *Soliloquium II*. **Spostrzeżenie to stanowi jeden z istotniejszych walorów analitycznych całej pracy.**

Ocena dzieła artystycznego jako głównego osiągnięcia doktorskiego

Głównym elementem osiągnięcia doktorskiego jest kreacja artystyczna zarejestrowana w studiu nagrań Sali Koncertowej Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie w sierpniu 2025 roku.

Dobór repertuaru należy ocenić bardzo wysoko. Monograficzny program obejmujący trzy dzieła Macieja Jabłońskiego (ur. 1974), kompozytora o ugruntowanej pozycji artystycznej i akademickiej, stawia przed wykonawcą szczególnie wysokie wymagania w zakresie techniki instrumentalnej, jakości brzmienia, precyzji rytmicznej, intonacji oraz umiejętności współpracy z warstwą elektroakustyczną.

Przedstawione na nagraniu utwory:

- *UI* na saksofon altowy i warstwę elektroakustyczną,
- *Saxosphere* na saksofon altowy i warstwę elektroakustyczną,
- *Soliloquium II* na saksofon altowy i warstwę elektroakustyczną,

Połączenie żywego instrumentu z wcześniej przygotowaną warstwą elektroakustyczną wymaga od saksofonisty nie tylko wysokiej sprawności technicznej, ale również wyjątkowej kontroli czasu, intonacji, dynamiki, barwy oraz przestrzeni akustycznej. Wykonawca musi jednocześnie zachować autonomię artystyczną i uwzględniać obecność drugiej, elektronicznej warstwy narracyjnej.

Rejestracja studyjna, zrealizowana pod kierunkiem reżysera dźwięku mgr. Kamila Madonia, zachowuje odpowiedni balans pomiędzy brzmieniem instrumentu solowego a warstwą elektroniki. Nagranie jest czytelne i zarazem spójne brzmieniowo.

UI

UI ma charakter kontemplacyjny, a w odbiorze momentami wręcz medytacyjny. Utwór stawia przed wykonawcą wysokie wymagania w zakresie techniki *altissimo*, mikrotonowości, multifonów oraz kontroli tych środków w skrajnie niskich poziomach dynamicznych.

Biorąc pod uwagę linię melodyczną miejscami opartą na długich wartościach rytmicznych w wysokim rejestrze, dynamice *p-ppp* a także subtelną strukturę materiału, wyzwaniem dla wykonawcy może być utrzymanie narracji i odpowiednie rozłożenie napięcia przez ponad dwanaście minut czasu trwania utworu. Uzyskanie subtelnych zmian brzmieniowych wymaga także znakomitej kontroli oddechu, kultury dźwięku, stabilnej intonacji, cierpliwości interpretacyjnej oraz odpowiedniego przygotowania mentalnego.

Saxosphere

Saxosphere, mimo wykorzystania technik i środków wykonawczych obecnych również w *UI*, prezentuje odmienny charakter emocjonalny. Utwór jest bardziej energetyczny, a nastrój bardziej niespokojny. Zróżnicowany materiał w partii elektroakustycznej wykorzystujący zjawiska zapętlenia i efekt echa, miejscami wręcz konkuruje z warstwą saksofonu.

Jedyną uwagę interpretacyjną, którą pozwalam sobie wyrazić, jest w mojej opinii możliwość jeszcze wyraźniejszego zaznaczenia niektórych glissand mikrotonowych dla pogłębienia strony wyrazowej. Zdaję sobie jednak sprawę z „ryzyka” utraty perfekcyjnej intonacji o czym autor pisze w rozdziale trzecim, gdzie wyjaśnia od strony wykonawczej i technicznej na czym polega posługiwanie się tą techniką. Dotyczy to wyboru odpowiedniego palcowania, odpowiedniej emisji dźwięku i utrzymania dynamiki.

Soliloquium II

Soliloquium II w ocenianej prezentacji jest dziełem najbardziej ekspresyjnym i wirtuozowskim. Doktorant z dużą swobodą realizuje wymagające pochody techniczne. W warstwie dynamicznej utwór pozwala na zaprezentowanie pełnej skali dynamicznej. Zabrakło mi zaprezentowania szerszej, większej dynamiki forte aż do fortissimo.

Należy podkreślić, że utwór został skomponowany w 2024 roku na prośbę doktoranta. Fakt ten uważam za istotny dla oceny jego działalności artystycznej.

Mgr Linglong Li nie tylko podjął się wykonania współczesnego repertuaru, ale również **przyczynił się do powstania nowego dzieła poszerzającego literaturę saksofonową XXI wieku**. Jest to niewątpliwie walor jego działalności artystycznej.

Poziom artystyczny dzieła

Świadome podejście doktoranta do szczegółów poszczególnych struktur muzycznych, jakości i barwy dźwięku oraz kolorystyki brzmieniowej, czyni omawiane nagranie bardzo szlachetnym i pięknym. W przypadku repertuaru o zbliżonej proveniencji, zwłaszcza wymagające staje się zachowanie indywidualnego charakteru każdego z utworów. Doktorant potrafi wyraźnie dostosowywać środki wykonawcze do specyfiki poszczególnych kompozycji, co moim zdaniem jest m.in. zasługą wnikliwej analizy utworów i znajomość twórczości Macieja Jabłońskiego.

Kształtowanie atmosfery, budowanie napięcia i ekspresji, operowanie barwą dźwięku, to niewątpliwie walory przedstawionej kreacji artystycznej.

Niezwyczajnie ujmującą cechą artystycznej osobowości doktoranta jest dbałość o szczegół oraz to z jakim pietyzmem podchodzi do wykonywanych utworów. Właśnie te cechy sprawiają, że prezentowane nagranie ma charakter nie tylko poprawnej realizacji zapisu nutowego, lecz przemyślanej i dojrzałej kreacji artystycznej.

Konkluzja dotycząca dzieła artystycznego

Zarówno poziom wykonawczy, jak i jakość artystyczna przedstawionego nagrania nie budzą większych zastrzeżeń. Dzieło zostało zrealizowane na wysokim poziomie artystycznym i stanowi wartościową prezentację współczesnej literatury saksofonowej.

Ocena pisemnego opisu dzieła artystycznego

Przedłożona praca pisemna jest merytorycznym i teoretycznym dopełnieniem kreacji artystycznej.

Jej struktura obejmująca wstęp, cztery rozdziały, zakończenie oraz bibliografię, została zaprojektowana w sposób przejrzysty i odpowiedni dla wymagań pisemnego opisu dzieła artystycznego.

Rozdział I

Wstęp oraz pierwszy rozdział poświęcone są sylwetce Macieja Jabłońskiego i sytuują jego postać na tle polskiej muzyki współczesnej. Doktorant trafnie wskazuje kluczowy dla ewolucji własnego języka kompozytorskiego moment przypadający na przełom lat 2002/2003.

Cytując Kompozytora z rozdziału pierwszego” cechy te, dominujące przed rokiem 2004, zostały zdiagnozowane jako niekorzystne i doprowadziły mnie do autorefleksji” koniec cytatu.

Wartościowe analizy kompozytora dotyczące faktury, barwy, melodyki oraz mikrotonowości, zacytowane w obszernych fragmentach a następnie skomentowane przed Doktoranta, zwieńczają rozdział pierwszy. Dowodzi to, że mgr Linglong Li nie ograniczył się do powierzchownego opisu stylistyki kompozytora, lecz podjął próbę wnिकnięcia w charakterystyczny idiom jego twórczości.

Ma to bezpośrednie znaczenie dla praktyki wykonawczej. Pozwala bowiem budować interpretację nie tylko na podstawie intuicji, lecz również na świadomym rozpoznaniu mechanizmów organizujących materiał muzyczny.

Rozdział II

Drugi rozdział zawiera szczegółową analizę trzech dzieł będących przedmiotem dzieła artystycznego. Tę część opisu dzieła należy uznać za jeden z najważniejszych i najbardziej wartościowych. Jego wartość stanowi ściśle powiązanie analizy partytury z praktyką wykonawczą. Analizy mają charakter szczegółowy, konsekwentny i uporządkowany. Autor dokonuje podziału utworów na segmenty formalne. Opisuje kryteria fakturalne, motywiczne, agogiczne i dynamiczne. Analizę cechuje samodzielność w formułowaniu wniosków analitycznych.

Rozdział III – Problemy wykonawcze

Rozdział poświęcony problemom wykonawczym, typowym dla twórczości saksofonowej Macieja Jabłońskiego z ostatniego okresu, stanowi bardzo ważne ogniwo pomiędzy analizą teoretyczną a praktyką artystyczną. To, że jest rozdziałem krótkim (dwie strony) nie

dyskwalifikuje jego zawartości bowiem trafnie opisuje problemy wynikające z zastosowania technik rozszerzonych, specyfiki współpracy z warstwą elektroniczną, kontroli czasu, intonacji, barwy oraz dynamiki.

Rozdział IV – Rozmowa z kompozytorem

Bezpośredni kontakt z twórcą pozwala na konfrontację informacji zawartych w partyturze z intencjami kompozytorskimi. Materiał ten stanowi wartościowe uzupełnienie analizy i umożliwia bardziej precyzyjne rozumienie decyzji interpretacyjnych doktoranta.

Połączenie analizy źródeł nutowych, literatury przedmiotu, doświadczenia wykonawczego oraz informacji uzyskanych bezpośrednio od kompozytora podnosi zarówno wartość poznawczą, jak i artystyczną dysertacji.

Konkluzja dotycząca pisemnego opisu dzieła

Przedstawiony wywód dowodzi, że doktorant posiada umiejętność pogłębionej, szczegółowej analizy dzieła muzycznego, obejmującej zarówno jego warstwę formalną, fakturalną i harmoniczną, jak i aspekty wykonawcze oraz brzmieniowe.

Za istotne osiągnięcie należy uznać samodzielną analizę utworów oraz logiczne uzasadnienie przyjętych kryteriów podziału. Świadczy to o autonomii autora i jego umiejętności formułowania własnych wniosków analitycznych.

Należy zauważyć analizę relacji czasowej pomiędzy solistą a warstwą *fixed media* i dopuszczalną przez kompozytora desynchronizację, co w przypadku omawianych utworów może być wskazówką do poszukiwania nowej jakości interpretacyjnej.

Oryginalność osiągnięcia artystycznego

Za szczególnie istotny walor rozprawy należy uznać jej **spójność pomiędzy częścią artystyczną i pisemną**.

Doktorant nie traktuje analizy teoretycznej jako dodatku do nagrania, lecz wykorzystuje ją jako narzędzie pogłębiania własnej interpretacji.

Oryginalność osiągnięcia przejawia się również w wyborze repertuaru. Monograficzne przedstawienie trzech utworów Macieja Jabłońskiego pozwala ukazać ewolucję jego języka kompozytorskiego oraz przemiany funkcji saksofonu i warstwy elektroakustycznej.

Szczególne znaczenie ma fakt, że *Soliloquium II* powstało na prośbę doktoranta. W ten sposób jego działalność artystyczna nie ogranicza się do interpretowania istniejącego repertuaru, ale obejmuje również aktywne uczestnictwo w jego współtworzeniu i poszerzaniu.

Konkluzja i spełnienie wymogów

Po zapoznaniu się z przedłożoną dokumentacją, pisemnym opisem dzieła artystycznego oraz rejestracją fonograficzną stwierdzam, że osiągnięcie doktorskie mgr. Linglong Li spełnia wymagania stawiane rozprawie doktorskiej w dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne.

Doktorant wykazał się wysokim poziomem wiedzy teoretycznej w zakresie współczesnej muzyki saksofonowej i elektroakustycznej. Dysponuje wysokim warsztatem instrumentalnym i dojrzałością interpretacyjną. Kandydat umiejętnie łączy wiedzę teoretyczną z praktyką wykonawczą. Jest świadomy specyfiki wykonawstwa muzyki najnowszej co jest powiązane z muzyką elektroakustyczną i relacją pomiędzy partią instrumentalną a warstwą fixed media.

-Doktorant przyczynił się do poszerzenia repertuaru poprzez zainspirowanie kompozytora Macieja Jabłońskiego do skomponowania utworu *Soliloquium II*.

- wykazał samodzielność artystyczną dopuszczając się improwizacji (za zgodą kompozytora) w obszernej części utworu UI

- dokonał autorskiej, pierwszej/pionierskiej analizy przebiegu omawianych powyżej utworów Macieja Jabłońskiego

Autor wykazał się umiejętnością samodzielnego prowadzenia analizy, formułowania wniosków oraz krytycznej refleksji nad własną praktyką wykonawczą.

Całość osiągnięcia oceniam jako spójną, dojrzałą i wartościową artystycznie oraz poznawczo.

Przedstawione dzieło artystyczne stanowi **oryginalne i wartościowe dokonanie artystyczne**, istotne z punktu widzenia współczesnej literatury saksofonowej.

.

Wniosek końcowy

Biorąc pod uwagę wysoki poziom artystyczny przedstawionej rejestracji, dojrzałość interpretacyjną doktoranta, bardzo wysoki poziom jego warsztatu instrumentalnego, pogłębianą wiedzę teoretyczną oraz walory poznawcze i analityczne pisemnego opisu dzieła, **stwierdzam, że przedłożone osiągnięcie doktorskie spełnia wymagania określone w art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.**

W związku z powyższym **wnioskuję o dopuszczenie mgr. Linglong Li do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne.**

Jednocześnie **pozytywnie oceniam przedłożone osiągnięcie doktorskie i przyjmuję rozprawę doktorską.**

Dr hab. Alina Mleczko, prof. UMFC

Warszawa, 8 września 2026 r.